

แดงกาฬสินธุ์ยอมสงบเพื่อรอเคลื่อนไหวก

written by กองบรรณาธิการ | สิงหาคม 25, 2017

กาฬสินธุ์ – แกนนำหมู่บ้านเสื้อแดง อ.หนองกุงศรี ถูกห้ามเคลื่อนไหวกทางการเมืองหลังรัฐประหาร แต่ยืนยันอุดมการณ์ยังคงเดิม โอดไปให้กำลังใจ “ยิ่งลักษณ์” ไม่ได้ เหตุรถเช่าไม่มาตามนัด พร้อมไม่เชื่อว่าหลังเลือกตั้งจะเป็นประชาธิปไตย



ถนนภายในหมู่บ้านเสื้อแดงแห่งหนึ่งใน อ.หนองกุงศรี จ.กาฬสินธุ์

ต้นปี 2555 มีข่าวการเกิดขึ้นของชุมชนทางการเมืองที่เรียกว่า [“หมู่บ้านเสื้อแดงเพื่อประชาธิปไตย”](#) กระจายตัวทั่วประเทศไทย

แต่ข่าวสารเกี่ยวกับหมู่บ้านเหล่านั้นได้จางหายไปจากการนำเสนอของสื่อมวลชน เดอะอีสานเรคคอร์ดจึงไม่พลาดที่จะลงพื้นที่ติดตามความเปลี่ยนแปลงและความเป็นอยู่ของหมู่บ้านเสื้อแดงหลังรัฐประหารมาแล้ว 3 ปี

ห่างจากสำนักงานเดอะอีสานเรคคอร์ด จ.ขอนแก่น ออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ 90 กิโลเมตร คือที่ตั้งของหมู่บ้านแห่งหนึ่งในอ.หนองสูง จ.กาฬสินธุ์ สภาพพื้นที่ล้อมรอบด้วยเนินเขาที่เรียกกันว่า “ภูแฝงม้า” หมู่บ้านแห่งนี้ตั้งอยู่อย่างเงียบสงบ ริมถนนสองข้างทางเป็นไร่อ้อยสลับกับทุ่งนาสุดลูกหูลูกตา

ท่ามกลางอากาศร้อนของปลายวันที่ 9 ส.ค. 2560 ทุกอย่างดูปกติไม่มีสัญลักษณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่า พื้นที่แห่งนี้เคยมีความเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างเข้มข้นมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่สมัยที่มีการต่อสู้ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) กับเจ้าหน้าที่รัฐ จนมาถึงการเป็นหมู่บ้านสีแดงเมื่อช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา

ชีวิตปัจจุบันของแกนนำแดง

ชาวบ้านสีแดงคนแรกที่เดอะอีสานเรคคอร์ดไปพบคือ นายศักดิ์ (นามสมมติ) ผู้ใหญ่บ้านสีแดง หรือที่เรียกกันว่า “แกนบ้าน” ซึ่งเป็นคนสำคัญของหมู่บ้านที่เจ้าหน้าที่คอยจับตา เขาเล่าว่า หลังรัฐประหารเมื่อปี 2557 ไม่นาน เจ้าหน้าที่ทหารมาควบคุมตนขึ้นไปบนภูเขา เพื่อให้พาไปหาแกนนำสีแดงฮาร์ดคอร์ที่หลบหนีจากที่อื่นมาซ่อนตัวที่ภูแฝงม้า ทหารเชื่อว่าตนเป็นคนส่งข่าวส่งน้ำให้กับแกนนำคนดังกล่าว พวกเขาจึงพยายามคาดคั้นให้ตนตอบว่าเห็นแกนนำคนดังกล่าวจริง แต่ตนยืนยันว่าไม่ได้เป็นคนส่งข่าวส่งน้ำให้และไม่เคยเห็นแกนนำคนดังกล่าว ทหารจึงพาดนกลับลงมาปล่อยตัวที่บ้าน แต่ก่อนจะมาส่ง ทหารพูดทำนองว่าให้เตรียมตัวไปเข้าค่ายทหาร 6-7 คืน แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ไปเข้าค่าย หลังจากเหตุการณ์นั้น ยังมีตำรวจคอยโทรศัพท์ติดต่อมาเรื่อยๆ

ปัจจุบันนายศักดิ์ใช้ชีวิตอยู่กับภรรยา มีอาชีพทำไร่ทำสวน และเป็นกรรมการหมู่บ้าน เขาอาศัยรายได้จากลูกหลานที่ไปทำงานที่กรุงเทพฯ และจังหวัดอื่น และยังคงติดตามข่าวการเมืองอย่างใกล้ชิด

เช่นเดียวกับนายพันธ์ จันทรัตน์ อายุ 69 ปี คนสีแดงแม้ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้านสีแดง แต่ก็มีเจ้าหน้าที่ทหารมาหาที่บ้าน 2-3 นาย เพื่อสอบถามว่าคิดเห็นอย่างไรต่อสถานการณ์การเมือง พร้อมกับขอร้องว่าอย่าเคลื่อนไหวทางการเมือง เหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่ทหารสนใจนายพันธ์เป็นพิเศษอาจเพราะเขาเป็นสหายเก่า นามว่า “สหายชมภูพาน” ที่เคยเข้าร่วมเคลื่อนไหวกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) เมื่อปี 2519 ในฐานะคนทำงานด้านมวลชนแล้วออกจากป่าเมื่อปี 2523 หลังมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกพคท. ออกจากป่ามาเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

นายพันธ์เล่าถึงบรรยากาศการเมืองในหมู่บ้านว่า คนทั่วไปไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลแม้ว่าจะไม่พอใจผลงานนัก คนที่นี้จะจับกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์กันเฉพาะคนสนิท หากเป็นคนแปลกหน้าจะไม่บอกเด็ดขาดว่าคิดอย่างไรกับรัฐบาล

“เดี๋ยวนี้ก็เงียบแล้ว เขาพูดกันมาว่าสีแดงตายแล้ว แต่ก็ดี เราก็ชอบอยู่ จะได้ไม่เดือดร้อนอะไร เพราะเราก็ดูทิศทางลมอยู่” นายสมเดช สิงห์ประสาท อดีตประธานระดับตำบลสีแดงกล่าว

นายสมเดช อายุ 67 ปี กล่าวว่า ตนหยุดการเคลื่อนไหวมาตั้งแต่หลังรัฐประหาร แม้ว่าจะไม่ถูกทหารควบคุมตัวหรือเข้ามาพูดคุยด้วยเหมือนกับแกนบ้าน แต่ก็มีส่วนของทหารเดินผ่านหน้าบ้านของตนบ่อยๆ เป็นการสังเกตการณ์อยู่ห่างๆ



นายสมเดช สิงห์ประสาท อดีตประธานระดับตำบลเสือแดง กำลังคัดฝรั่งส่งขายให้พ่อค้าคนกลาง โดยเขายุติความเคลื่อนไหวทางการเมืองตั้งแต่วันที่ 22 พ.ค. 2557

นายสมเดชพูดคุยด้วยสำเนียงอีสานแปล่งๆ ออกจะเหมือนภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาอีสาน เนื่องจากเขาเป็นคนจ.นครสวรรค์ ที่มาตั้งรกรากที่จ.กาฬสินธุ์ตั้งแต่ปี 2519 ปัจจุบันเขายึดอาชีพหลักเป็นพ่อค้าขายส่งผลไม้ โดยขายส่งฝรั่งให้พ่อค้าคนกลาง และยังเป็นกรรมการในโครงการต่างๆ ของหมู่บ้านด้วย เช่น ศูนย์ดำรงธรรมหมู่บ้านเพื่อคอยไกล่เกลี่ยเรื่องราวความขัดแย้งในหมู่บ้าน กองทุนอริบุญญาที่ช่วยเหลือเกี่ยวกับการเลิกเหล้า เลิกยาเสพติด และกองทุนสัจจะออมทรัพย์ของหมู่บ้าน

หมู่บ้านเสือแดงยังไม่หายไปไหน

“ที่เรียกว่าหมู่บ้านเสือแดง ไม่ได้หมายความว่าทุกคนเป็นเสือแดง คนที่ไม่ชอบก็มี แต่เป็นส่วนน้อย เขาไม่ค่อย

อยากไปชุมนุมด้วย เขากลับ แต่ 80 เปอร์เซนต์ ในหมู่บ้านเป็นเสื้อแดง” นายศักดิ์ แกนบ้านเสื้อแดงกล่าว

หมู่บ้านแห่งนี้ประกาศว่าเป็นหมู่บ้านเสื้อแดงเมื่อประมาณปี 2553 โดยเป็นการรวมตัวของคนในหมู่บ้านที่มีอุดมการณ์เดียวกันคือ รักประชาธิปไตยและต้องการให้มีการเลือกตั้ง ที่มาร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ไปชุมนุมที่กรุงเทพฯ โดยทางแกนนำเสื้อแดงส่วนกลางสนับสนุนค่ารถและค่าอาหาร แต่ไม่มีค่าจ้าง คนที่นี่ไปร่วมชุมนุมหลายครั้งจนกระทั่งเกิดการสลายการชุมนุมเมื่อวันที่ 19 พ.ค. 2553 จึงหยุด และไปร่วมชุมนุมอีกครั้งเมื่อปี 2557 ก่อนการรัฐประหาร ที่ถนนอักษะ กรุงเทพฯ

คนเสื้อแดงในหมู่บ้านแห่งนี้ยังเข้าร่วมการอบรมของ[โรงเรียนการเมือง](#)ตามจังหวัดต่างๆ เช่น จ.ร้อยเอ็ด และจ.ขอนแก่น รวมถึงยังได้ไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมใหญ่ เมื่อปี 2554 ที่ จ.กาฬสินธุ์ และ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา โดยไม่แบ่งฝักแบ่งฝ่าย

ปัจจุบัน เมื่อสถานการณ์การเมืองเปลี่ยนไป มีเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาขอร้องและห้ามปรามไม่ให้มีการเคลื่อนไหวกิจกรรมที่เคยทำก็ต้องหยุดไป จนดูเหมือนว่าหมู่บ้านเสื้อแดงได้หายไปโดยปริยาย แต่นายศักดิ์ เห็นว่า หมู่บ้านเสื้อแดงยังไม่ได้หายไปไหน อนาคตอาจมีการเคลื่อนไหวอีก

“ในเวลานี้เป็นเวลาที่เราอยู่เฉยๆ เพราะถูกอำนาจรัฐคุมไว้ไม่ให้ขยับ และเรามีแค่มือเปล่า ไม่สามารถสู้กับปืนได้” นายศักดิ์กล่าว

นายศักดิ์บอกอีกว่า ถ้าหากตอนนี้ยังเคลื่อนไหวได้อยู่ ก็อยากไปให้กำลังใจ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ที่กรุงเทพฯ ในวันที่ 25 ส.ค. 2560 กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนัดพิพากษาคดีจำนำข้าว เพราะน.ส.ยิ่งลักษณ์เป็นฝ่ายประชาธิปไตย โครงการรับจำนำข้าวก็เป็นโครงการที่ประชาชนได้ประโยชน์ รวมถึงเป็นโครงการที่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ประกาศไว้แล้วว่าจะทำ หากไม่ดำเนินนโยบายตามที่ประกาศไว้ก็คงไม่ได้ ซึ่งก่อนหน้านี้ตั้งใจว่าจะเดินทางไปกรุงเทพฯ แต่ล่าสุดกลุ่มที่จะไปด้วยกัน บอกว่าไม่มีรถไปแล้ว ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด



ภาพถ่ายแกนบ้านเสื่อแดงเมื่อครั้งเปิดหมู่บ้านเสื่อแดงใหม่ๆ แต่ภายหลังรัฐประหาร 2557 เจ้าหน้าที่รัฐได้ขอร้องให้ปลดป้ายหมู่บ้านเสื่อแดงออก

จุดเริ่มต้นสู่การเป็นคนเสื่อแดง

ถ้าย้อนกลับไปดูจุดเริ่มต้นที่ทำให้พวกเขาเรียกตัวเองว่าเป็น “คนเสื่อแดง” นั้น นายศักดิ์เล่าว่า เริ่มมาจากความชื่นชอบในนโยบายของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่ทำให้ประชาชนธรรมดาได้ประโยชน์โดยตรง เช่น กองทุนหมู่บ้านๆ ละ 1 ล้านบาท ที่ประชาชนสามารถบริหารจัดการเงินทุนได้เองทำให้ผลประโยชน์จากนโยบายรัฐบาลตกถึงมือประชาชน ทำให้พวกเขาตระหนักถึงสิทธิของตนเองในการเลือกตั้ง การบริการงานของรัฐบาลทักษิณแตกต่างจากหลายรัฐบาลที่ผ่านมาที่การดำเนินนโยบายต้องผ่านหน่วยงานราชการหลายชั้น แต่สุดท้ายผลประโยชน์ตกถึงมือประชาชนเพียงน้อยนิด

“เป้าหมายที่เราเป็นเสื่อแดง เพราะอยากเลือกตั้ง ตอนนั้นอภิสิทธิ์ (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นนายกฯ ที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง เราก็ไม่พอใจ เราอยากให้ยุบสภา แล้วเลือกตั้ง แค่นั้น” นายศักดิ์กล่าว

ส่วนนายสมเดชเล่าว่า สาเหตุที่ตนมาร่วมเป็นเสื่อแดงเพราะชอบประชาธิปไตย ตนเห็นระบบทหารมาตั้งแต่สมัย (อดี

ตนายกรัฐมนตรี) จอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งตนไม่ชอบการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ โดยตอนนั้นมีการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา 17 ซึ่งคล้ายกับอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา 44 ของรัฐบาลปัจจุบัน ที่สามารถสั่งอะไรก็ได้ ตนเห็นว่าการใช้กฎหมายมาตราดังกล่าวไม่ใช่ประชาธิปไตย ควรยกเลิกเสีย

จนถึงขณะนี้ ประเทศไทยปกครองโดยคณะรัฐประหารมาเป็นเวลา 3 ปีแล้ว ชาวหมู่บ้านเสื้อแดงถูกขอร้องว่าอย่าเคลื่อนไหวทางการเมือง แต่นายพันซ์ยืนยันว่า เขายังไม่ลืมอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ทำได้เพื่อประโยชน์ของประชาชน ยังคงสนับสนุนสิ่งที่ประชาชนต้องการ และไม่สนับสนุนสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์

นายกรัฐมนตรีที่คนไทยไม่ลืม

เมื่อถามถึงความนิยมต่อรัฐบาลเพื่อไทยในหมู่บ้านว่ามีความเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ นายพันซ์ตอบอย่างหนักแน่นว่า “เขาไม่ลืมหรอก ทำยังไงเขาก็ไม่ลืม” นายกรัฐมนตรีประเทศไทยที่ประชาชนไม่ลืมมี 2 คน คือ คึกฤทธิ์กับทักษิณ (ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ปี 2518, พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร – ยศขณะเป็นนายกรัฐมนตรี ปี 2544 – 2549) โดยนายกฯ คึกฤทธิ์มีนโยบายเงินผัน มีถนนคึกฤทธิ์ สระคึกฤทธิ์ ฝ่ายคึกฤทธิ์ ส่วนทักษิณมีนโยบายกองทุนหมู่บ้านๆ ละ 1 ล้านบาท 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งชาวบ้านบางคนที่เป็นเนื้องอกในมดลูก เขาบอกว่าถ้าไม่มีนโยบายทักษิณ เขาคงตายไปแล้ว



ป้ายหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. พรรคเพื่อไทยพื้นที่เขต 3 จ.กาฬสินธุ์ ถูกดัดแปลงมาเป็นอุปกรณ์ซ่อมแซมบ้าน

“ถ้าประยุทธ์บริหารงานดีก็รับเหมือนกัน ขอให้มันดี เขาก็ไม่ได้ว่า ประชาชนเขาไม่ได้เลือกคน ไม่ได้บูชาส่วนบุคคลด้วย” นายพันธ์บอก

นายพันธ์กล่าวเสริมว่า หากพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี บริหารประเทศได้ดี และให้ประชาธิปไตยกับประชาชนอย่างเต็มที่ สามารถทำให้ประชาชนเงยหน้าอ้าปากได้ ทำให้สังคมอยู่ดีกินดี พล.อ.ประยุทธ์ก็จะเป็นนายกฯ อีกคนหนึ่งที่ประชาชนไม่ลืม แม้ว่าพล.อ.ประยุทธ์จะไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็ตาม

ไม่มีเมตตา ไม่มีอภัย ประรองดองอย่างไร



นายพันธ์ จันทรรัตน์ หรือ สหายชมภูพาน คนเสื้อแดง

สถานการณ์การเมืองที่ดูเหมือนไร้ความขัดแย้งในปัจจุบัน ในสายตาของสมาชิกหมู่บ้านเสื้อแดงแล้ว เป็นเพียงความสงบที่เกิดขึ้นจากการห้ามขยับตัว เป็นความสงบด้วยอำนาจ พวกเขา มองว่า นโยบายการประรองดองของรัฐบาล

ปัจจุบันเป็นเพียงความปรองดองที่อยู่ในกระดาษ แต่สิ่งที่พวกเขาอยากเห็นคือ การมีรัฐธรรมนูญที่ไม่เอาเปรียบฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และให้สิทธิทั้งสองฝ่ายเท่าๆ กัน

สหัชชฌฎพานเห็นว่า การปรองดองที่รัฐบาลนี้ประกาศไว้ยังไม่สามารถทำได้ เพราะยังมีการไล่บี้อีกฝ่ายอยู่ “ไม่มีเมตตา ไม่มีอภัย แล้วจะปรองดองได้อย่างไร ถ้ายิ่งกด ยิ่งดัน เชื่อว่าอีกไม่เกิน 20 ปี จะถึงคราวปะทุออกมา”

นายพันธ์กล่าวด้วยว่า ปัจจุบันประชาชนตื่นตัวมากกว่าเดิม เพราะไม่พอใจรัฐบาลจากการรัฐประหาร ประชาชนรู้หมดว่า แต่ละประเทศทำอะไรอยู่ และรัฐบาลไทยทำอะไรอยู่

อนาคตประเทศไทยหากมีเลือกตั้ง

คำถามที่งักทำยก่อนจะออกจากหมู่บ้านเสื่อแดงคือ สมาชิกอยากเห็นความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเรื่องใดมากที่สุด แคนบ้านและแคนนำตำบลเสื่อแดงตอบตรงกันว่า อยากเห็นการเลือกตั้งที่จะนำมาสู่ประชาธิปไตย และไม่มีทหารมายุ่งเกี่ยวกับเมือง หากเป็นไปตามนั้น คนเสื่อแดงก็จะไม่ออกมาเคลื่อนไหวอีก

“ตอนนี้ก็ยังไม่อยากเลือกตั้ง เพราะอยากได้ประชาธิปไตย พุดอะไรกันก็ง่าย คอรัปชั่นเดี๋ยวนีก็เยอะ เขาบอกว่าปราบโกง เขาเอาเงินไปซื้อเรือดำน้ำ เครื่องบินขับไล่ ทางรถไฟ แยกว่าเดิมอีก เขาว่านักการเมืองโกง ตัวข้าราชการยิ่งโกง ได้หลายปี แต่ผู้แทนฯ โกงได้ 4 ปี” นายศักดิ์กล่าว

ขณะที่นายพันธ์ยังกังขาต่ออนาคตการเมืองไทย เขาไม่เชื่อว่าหลังการเลือกตั้ง การเมืองเข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตย เพราะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่เอื้อให้เกิด

“เอาอย่างนี้ก็ได้น นายจ้างกับลูกจ้างคิดไม่เหมือนกัน นายจ้างคิดว่า ทำยังไงจึงจะจ้างได้ถูก ส่วนลูกจ้างคิดว่าทำยังไงจึงจะได้ค่าแรงสูง ที่นี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใครเป็นคนเขียน ใครเป็นคนคุมเกม เขามี ส.ว.ที่มาจากพรรคการเมือง ลากมาได้อย่างไร (หัวเราะ) มันไม่ใช่รัฐธรรมนูญของประชาชน นี่มันคนละเรื่องกับประชาธิปไตยเลย” สหัชชฌฎพานกล่าวปิดท้ายบทสนทนา